

Descomposició

written by Ferran Planell | 8 d'agost de 2019

Fins fa poc, quan veia aquests anuncis per la tele de remeis que ajuden a alliberar la panxa, em considerava un individu amb sort. Gairebé sempre he anat com un rellotge i rarament surto de casa sense haver assolit l'èxit després d'asseure'm a la tassa. D'un temps ençà, però, ha deixat de ser així. I no és que ara necessiti cap de les referides cures, no, ben al contrari, ara no em puc allunyar massa del seient. Ara, vaig, allò que se'n diu, fluix. La calor? No, la política. Perdó, la política no, que és del tot necessària, són els partits els que em provoquen descomposició. I no tan sols del tipus al qual ja he fet esment, sinó també mental. Tinc el cervell desfet.

Ja fa mesos que corre un vídeo per WhatsApp on es veu un grup d'ucraïnesos llençant uns polítics als contenidors de la brossa. No tinc mitjans per garantir-ne la veracitat, però és un desig que crec que a molts avui ens voleia pel cap. Tot i que per no haver d'arribar a aquests extrems, seria millor que primer prenguéssim consciència que l'urna, per molt que el que hi introduïm siguin paperetes, no ha d'acabar convertida en una simple paperera.

Llegeixo a Viquipèdia que en els primers escrits de Sigmund Freud, en particular en alguns dels seus treballs prepsicoanalítics en idioma francès, utilitzava el terme subconscient com a sinònim d'inconscient. Freud va abandonar després aquesta denominació perquè es prestava a equívocs. I ja us puc ben assegurar que va encertar de ple en fer-ho, perquè en aquests moments ignoro si els nostres polítics són senzillament inconscients o bé és el subconscient el que els està jugant una mala passada. No sé si és la inconsciència el que els duu a allunyar-se de la unitat –i no m'estic referint a l'estratègica, que no deixa de ser un estratagema més per confondre al personal– o és el subconscient qui, després de

tants anys lluitant per trencar la “Sacrosanta Unidad de España”, els fa concloure que la unitat és dolenta en si mateixa. Sigui com sigui s’ho han de fer mirar; i si no, bon vent i barca nova.

Aquest estiu farem bé en anar cercant alternatives per un si de cas. Hi ha altres vaixells disposats a navegar plegats i tenim 155 raons per embarcar-nos-hi.